

Jok sem v belo haljo oblekla
in mu zataknila
nagelj v lase.

Nočem, da bi vedel,
da še zmeraj
dvigam skodelo rok
k očem.

SAMOTA

Valentin Cundrič

Je samota,
za katero ne vemo.

Med plavo in zeleno lučjó
deklishe pesmi
je trata,
na katero nihče
ne stopi.

Med vrbami
materinega joka
so zalivi,
kamor se ne vračajo
čolni otrok.

Je samota,
za katero ne vemo.

To je kotanja brez vetra
in zvoka,
ki jo čas izkoplje
za vsakogar.